

ДВНАДЕСЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ.

Въ болѣсть-тѣ Робинзону помагали лимони-ти, млѣко-то отъ ламы-ты и особено сильный потъ.

Между това огнь-тѣ му исгаснѣлъ; нѣ Робинзонъ не ся отчаявалъ, той намыслилъ какъ да е да си направи ладіѣ та да ся пусти въ море.

До-гдѣ да трѣси за Ладіѣ дрьво, той нашѣлъ хлѣбно растеніе, и уловилъ папагалъ, а за Ладіѣ избралъ едно кокосово дрьво.

ТРИНАДЕСЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ.

Врѣмя-то си прѣминувалъ Робинзонъ така: заранъ стаялъ весма рано, молилъ ся Богу съ голѣмо усрьдіе, ходилъ на извора, та ся мылъ; послѣ сидилъ ламы-ты; ходилъ по край море-то за стриды, и по нѣколко часове работилъ кокосово-то дрьво.

На обѣдъ Робинзонъ си училъ папагала да хорати; ходилъ пакъ да дѣла дрьво-то за ладіѣ, и на врыщаніе ся кѣпалъ.